

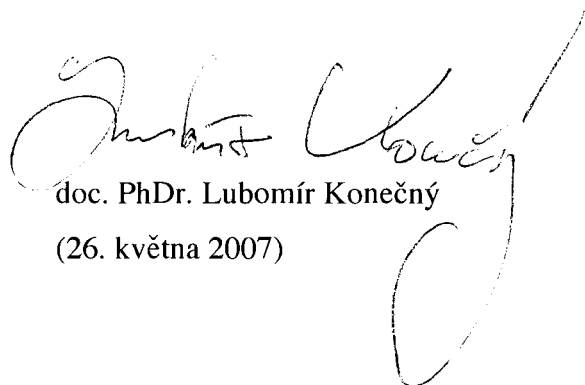
Posudek rigorozní práce

MIROSLAVA KACETLOVÁ

Autoportrét v českém barokním malířství

Předkládaná rigorozní práce Miroslavy Kacetlové je věnována tématu, které – ačkoliv je neobyčejně významné pro poznání a lepší porozumění umění českého baroka – se dosud nedočkalo náležité pozornosti historiků umění. Výjimky představuje obecně koncipovaná stať Vojtěcha Volavky „Autoportrét v Čechách“ (*Umění XIII*, 1940/41, s. 183–234) a dále několik článků věnovaných autoportrétům jednotlivých umělců (např. Jaromír Neumann *Vlastní podobizny Petra Brandla*, 1960). Autorka rigorozní práce podnikla neobyčejně rozáhlou heuristickou práci, kterou dokládá její bibliografier na s. 187–211, která se *de facto* rovná bibliografii prací o českém barokním umění. Takto získaný materiál velmi logicky nejen rozčlenila do jednotlivých typologických a biografických kapitol a podkapitol, ale v mnoha případech učinila předmětem speciálních analýz, z nichž bych jako obzvláště přínosné zdůraznil partie zabývající se autoportréty Jana Kupeckého (s. 29–36, 56–60) a Petra Brandla (s. 52–56). V obou těchto případech, le v některých dalších, použila autorka ke svým interpretacím pomocný materiál, jehož význam české dějiny umění dosud neregistrovaly (John Bulwer, *Chirologia*, London 1644).

Je celkem samozřejmé, že od takové práce nemůžeme očekávat nějakou převratnou interpretaci českého barokního umění *in toto*. Je to však velmi důkladně a spolehlivě připravená práce, která zaplňuje významnou mezeru v našem poznání českého barokního umění a proto ji rozhodně doporučuji k obhajobě jako práci rigorozní.

doc. PhDr. Lubomír Konečný
(26. května 2007)